

Dansk Europamission

Nr. 6 · Oktober 2006
38. årgang

Hjælp til forfulgte - Evangeliet til alle...

Tsunamiramte
forældreløse børn
i Indien
modtager hjælp

Læs siderne 4-5

Dansk Europamission
Postboks 60, 2880 Bagsværd
Tlf. 4444 1313 · Fax 4444 1300
E-mail: daneu@daneu.dk
Hjemmeside: www.daneu.dk

Gavegiro-konto 808 2200
Bankkonto 3140-0008082200
Danske Bank

Dansk Europamission er en fælleskirkelig organisation med medarbejdere fra og partnerskabsprojekter i evangelisk-lutherske, romersk-katolske og ortodokse kirker samt forskellige frikirker, deriblandt baptist- og pinsekirker.

Formand for bestyrelsen:
Pastor Bent Honoré

Formand for repræsentantskabet:
Sognepræst Henning Astrup

Generalsekretær:
Pastor Henrik Ertner Rasmussen

Ansv. redaktør: Henrik Ertner Rasmussen
Redaktør: Henrik Due Jensen
Forsidefoto: Nete Ertner Rasmussen
Layout: Lilian Jørgensen
www.himmelblaa.dk
Tryk: AKA-Print A/S
ISSN nr.: 0903 3548
Oplag: 9.500

“Dansk Europamission” tilsendes gratis

**Vore rejsesekretærer kommer gerne forbi.
Kontakt venligst:**

Henrik Due Jensen, Vallensbæk
Tlf.: 4444 1313. Fax: 4444 1300
E-mail: hdj@daneu.dk

Nete Ertner Rasmussen, Bagsværd
Tlf.: 4444 2040. Fax: 4444 1300
E-mail: ertner@mailme.dk

Henrik Ertner Rasmussen, Bagsværd
Tlf.: 4444 1313 (kontor), 4444 2040 (priv.)
Fax: 4444 1300
E-mail: her@daneu.dk

Poul Thomsen, Gatten, pr. Farsø
Tlf.: 9866 3035. Fax: 9866 3536
E-mail: saronsslette@mail.dk

Benjamin Bach, Gladsaxe
Tlf.: 4444 1313. Fax: 4444 1300
E-mail: benjamin@daneu.dk

AF GENERALSEKRETÆR,
PASTOR HENRIK ERTNER RASMUSSEN

Teologi og/eller undere i missionens tjeneste?

I forbindelse med fejringen af 300-års-jubilæet for den lutherske mission i Indien var der en missionsleder, som rynkede lidt på næsen af Dansk Europamissions valg af samarbejdspartner i Indien. Vore partnere hører til de uafhængige karismatiske kirker, der oplever en kolossal tilvækst i disse år, især af nye kristne fra hinduistisk og i nogle tilfælde muslimsk baggrund.

”Ja, de vokser jo, det må man indrømme, men deres teologi er jo ikke god nok.” Sådan var budskabet fra denne lutherske missionsleder. Vort svar lød, at vor samarbejdskirke skam også havde et præsteseminarium med veluddannede lærere og ledere, der førte de nye præster op til bachelorniveau. ”Nå, ja, der er selvfølgelig nok nogle uafhængige kirker, der er gode nok,” lød svaret. Hans rynken på næsen beroede altså på ukendskab og fordomme. Fordomme har vi sikkert alle, men mange fordomme fortjener også at blive konfronteret med virkeligheden. Og når virkeligheden er, at de kirker, hvor fordommene mod de uafhængige kirker trives, mister medlemmer, og at de uafhængige kirker vokser, der er der brug for selvkritik og nysgerrighed over for det nye, som de uafhængige kirker repræsenterer.

Ved mit senere besøg i Vestbengalen hørte jeg et vidnesbyrd, som fortæller lidt om, at Guds mission ikke nødvendigvis afhænger af akademiske grader i teologi. I den lille landsby Chakismailpur ikke så langt fra grænsen til delstaten Orissa var der i 2001 nogle få kristne, som virkelig var udsat for hård diskrimination af det omgivende flertal af hinduer. Et forholdsvis nygift hinduægtepar i landsbyen ventede deres første barn, og da veerne begyndte, blev lægen tilkaldt. Fødslen gik forholdsvis normalt, men da bar-

net kom ud, kunne lægen ikke få vejtrækningen i gang. Efter mange forgæves forsøg opgav lægen, lagde barnet ned og sagde, at han ikke kunne gøre mere, og sygehuset var for langt væk til, at det ville nytte noget at køre dertil. Han skrev attest på, at barnet var dødfødt. Moderen var selvfølgelig knust over dette, mens faderen var oprørt og følte trang til at få afløb for sin vrede, så han skyndte sig over til et kristent ægtepar i nærheden for at lade vreden gå ud over dem. De var fattige og kunne hverken læse eller skrive. Faderen til det dødfødte barn kom ind til det kristne ægtepar og sagde brysk: ”I kristne, I påstår, at bøn til Gud hjælper. Nu har I bare at komme over til mig og bede for mit dødfødte barn!” Det kristne ægtepar fulgte bævende med, de turde ikke andet. Da konen så det dødfødte barn, vidste hun ikke sine levende råd, men hun faldt alligevel på knæ og begyndte at bede til Gud Fader i Jesu navn – og underet skete, barnet begyndte pludselig at trække vejret og skrigte, som et nyfødt barn normalt gør. Det dødfødte drengebarn blev levende, og drengen lever i dag og er fem år gammel og helt normal. Det medførte et gennembrud for evangeliet i Chakismailpur. Nu taler ingen længere dårligt om de kristne, ja, mange er blevet troende, og nu vil de bygge en lille kirke midt i rismarkerne lidt uden for selve landsbyen.

Her var det ikke fine missionsteorier, der lå bag. Det var en uafhængig karismatisk kirke, der havde prædiker ordet ud fra en enkel tro på frelse og fortabelse og en urokkelig tillid til, at når Jesus og hans apostle har sagt noget, så skal det praktiseres, også når det gælder om at prædike evangeliet for muslimer og hinduer. Og de krist-

Indhold

ne, som vovede at bede i tro om det umulige, de kunne ikke engang selv læse, så de havde ikke andet at holde sig til end det, som en evangelist havde fortalt dem. De bad blot i tillid til, at Gud hører bøn, og at Jesus lever og griber ind i dag, som Han gjorde det, dengang Han gik rundt på jorden.

”Hvor er denne verdens vise?” spørger apostelen Paulus. Gud gør de vises visdom til skamme, og Hans dårskab er stærkere end de vises visdom. Det er godt med god missionsteologi, men den er ikke god, medmindre den regner med, at Jesus lever og gør undere, og at Han gør det, når Han vil og gennem hvem, Han vil. Den er heller ikke god, hvis ikke den regner med, at evangeliet vil vække modstand og forfølgelse mod dem, der tager imod, koste hvad det vil – også harmonien i samfundet mellem forskellige religiøse grupper. Dette er et andet kritikpunkt mod de uafhængige kirker, at de ødelægger den religiøse harmoni i landet. Spørgsmålet er dog, hvem der egentlig er ansvarlig for ødelæggelsen af den religiøse harmoni. Er det dem, der forkynder evangeliet til fri modtagelse uden tvang, eller er det dem, der forbitret og med vold og magt modsætter sig, at folk fra deres eget trossamfund forlader dette for at tilslutte sig et andet? For os er der ingen tvivl. Det må være dem, der ikke har forståelse for, at religionsfrihed betyder, at den enkelte, i hvert fald som voksen og myndig, har ret til frit at vælge sin religion samt frit at forlade den religion, vedkommende tilhører, og at tilslutte sig en ny.

Henrik Ertner Rasmussen

Teologi og/eller undere i missionens tjeneste?

Af Henrik Ertner Rasmussen... side 2

Børnehjemmet i Indien – GODT NYT – og lidt ikke så godt

Børnehjemmet lever, trives og har det godt – men det går ikke altid sådan, som vi ønsker... side 4

Kære læser

Sammen med Dem ønsker vi at redde børn fra et liv i udnyttelse og fattigdom. Derfor har Dansk Europamission i de senere år støttet specielt kristnes børns skoleuddannelse i Pakistan... side 6

Brev fra Nordkorea:

En livgivende hjælp til nordkoreanske flygtninge... side 8

De kristne i Libanon har brug for os

Hizbollah hjælper ikke de kristne – derfor må vi gøre det. Her følger et brev fra vor samarbejdspartner Manara Ministries... side 10

Indiske børn modtager hjælp

Forsidebilledet forestiller to af drengene på børnehjemmet i Indien i et stille øjeblik. Børnene blev forældreløse ved tsunamien i julen 2004, men bor nu på et kristent børnehjem i Sydindien sammen med 56 andre børn i samme situation. Familien Ertner Rasmussen har været på besøg hos børnene og medbragte gaver, breve og mange hilsener fra børnenes sponsorer i Danmark. Læs mere om børnene inde i bladet og se, hvordan vi alle kan hjælpe med støtte og forbøn.

Ung kristen pakistansk pige undslipper voldelig ægtemand

Kontroversielle islamiske love kritiseret for at opmuntre til vold i hjemmet... side 1

Hvem tilhører det hellige land?

Anmeldelse af ny bog af H.K. Neerskov... side 15

BØRNEHJEMMET I INDIEN – GODT NYT – OG LIDT IKKE SÅ GODT

Børnehjemmet lever, trives og har det godt – men det går ikke altid sådan, som vi ønsker...

Børnehjemmet i Erode i Tamil Nadu i Sydindien har netop haft besøg fra Danmark. Det var en fryd og fornøjelse at se så mange glade ansigter. Børnene havde selv bestemt, at de ville modtage os på traditionel vis med blomsterkranse, da vi kom. Sådan må det være at være kongelig.

Kan du huske mit navn?

Gensynsglæden var stor: "Kan du huske mig?" "Kan du huske mit navn?" Ja, jeg kunne huske dem, men dog ikke alles navne. Men der gik ikke lang tid, så var alle "mine børns" navne på plads. Takket være en stor donation og mange mindre fra børnenes danske "familier", så var der blevet mulighed for at forbedre børnenes materielle rammer. Allerede før vi ankom, var der indkøbt madrasser, puder og tæpper til alle sengene. Og sikken en forskel, det gør i deres værelser. Det er tykke springmadrasser i blomstret be-

træk, og børnene er meget stolte af dem. Madrasserne ligger stadig indpakket i plastic (de må jo ikke blive snavsede), og hele værelset knitrer, når de bruger dem, men det gør ingenting, nu ligger de ikke længere direkte på jernsengen.

Der blev også råd til nye sko og skoleuniformer. Skrædderen kom straks og tog mål, og de er nu ved at blive syet. En del af børnene manglede skoletasker, og de er nu indkøbt, ligesom penge er blevet brugt til blyanter, papir, linealer og al den slags.

Og så havde vi gaver med. Vi kom med masser af legetøj. Hvert barn fik lov at vælge et tøjdyr, og også de store drenge var begejstrede. Så fik pigerne også hårpynt og den slags, og der var en masse biler, som kom i biblioteket til alles brug. Der var tusser og papir til alle. Og en eftermiddag blev uforglemmelig med

tegnekridt og sæbebobler og andet udendørs legetøj.

De barske realiteter

Disse børn har oplevet mere forfærdeligt, end de fleste mennesker har, og så har de alligevel glade øjne og bobler over af smil og latter. Kirken i Erode har formået at tage sig af disse børn, sørge for dem og give dem kærlighed i stedet for det, de har mistet. Det kunne så let være gået anderledes. Der er ikke mange penge, men børnene er omgivet af Jesu kærlighed, det mærkes tydeligt. Her er kristne mennesker, som ser det som deres vigtigste opgave her i livet at give Kristi kærlighed videre til andre: til børnene og til alle dem, som ikke kender den endnu. Alle kirkens medlemmer brænder for at give budskabet om Jesus videre - i ord og i handling.

Og så melder realiteterne sig, for verden vil jo ikke altid tage imod budskabet. Børnene er på børnehjemmet, fordi deres forældre omkom under den store katastrofe, da tsunamien ramte Indiens kyst i julen 2004. Ingen af dem havde kontakt med bedsteforældre, onkler eller tanter, da deres familier havde slået hånden af deres forældre, fordi de blev kristne. Derfor gik Bethany Fellowship Church ind og tog børnene til sig på børnehjemmet. Dengang

Drengene viser glade og stolte deres værelser frem med nye blomstrede madrasser og puder. Deres nye tøjdyr skulle også med på billedet. Sikken en glæde, der var, da gaverne blev delt ud.

lovede de, at børnene ville få skolegang og senere en uddannelse, og så ville de hjælpe dem til et job og en ægtefælle, når den tid kom. Og det står kirken ved. Men det får den ikke altid lov til.

Børn fjernet

Nogle af børnene er nemlig i sommerferien blevet fjernet fra hjemmet af bedsteforældre, onkler eller tantes, som har fundet frem til dem. Kirken står magtesløs og må se dem blive taget til hinduistiske hjem. Måske får de ikke lov til at gå i skole, men skal arbejde i stedet. Kirkens ledelse prøver gennem de lokale kirker at holde forbindelsen til børnene, men problemet er endnu så nyt, at der stadig arbejdes febrilsk på at finde en udvej, så disse børn muligvis kommer tilbage på hjemmet eller i det mindste stadig kommer i skole. Vi må så alle håbe og bede til, at deres kristne opdragelse kan føre dem frelst gennem denne tid, så de beholder deres tro og også får en fremtid.

I mellemtiden er der kommet nye ansigter på hjemmet, flere tsunami-børn og flere, som er blevet forældreløse efter sygdom eller ulykker. Ved at bo på kirkens børnehjem kan de bevares i et kristent miljø. Da der nu er gået så lang tid, hvor deres slægtninge ikke har interesseret sig for disse børn, er der større chance for, at de vil få lov at blive på hjemmet. Men vi mangler sponsorer til disse nye børn. Har du lyst til at hjælpe et kristent indisk barn til at blive i kirken og få en tryggere fremtid, så koster det kun 100 kr. om måneden.

Bethany Fellowship Church beder os overbringe en stor tak for støtte og hjælp og forbøn, og børnene bad os om at give deres glæde over hjælpen fra Danmark videre. De takker Gud for deres danske familier og beder for dem – for os – hver dag. Mange tak, fordi I bærer med på denne opgave, som drejer sig om liv og død – både timeligt og i evighedsperspektiv.

To piger blæser sæbebobler, mens andre er travlt optaget med at tegne hinkeruder, sjippe og kaste med frisbees. En dejlig eftermiddag med nyt legetøj fra Danmark og masser af glade børn.

HENRIK DUE JENSEN

Sarfraz går i første klasse og er otte år gammel. De kan hjælpe ham til en bedre fremtid ved at støtte hans skolegang.

Kære læser

Sammen med Dem ønsker vi at redde børn fra et liv i udnyttelse og fattigdom. Derfor har Dansk Europa-mission i de senere år støttet specielt kristnes børns skoleuddannelse i Pakistan. Og flere af vore godhjertede venner har bidraget til, at de fattige nu går i skole. Jeg vil gerne benytte anledningen til at takke Dem, der har bragt håb til fattige, kristne børn i Pakistan.

Pigen Areem er ét blandt mange fattige børn, der har behov for Deres hjælp, så hun kan fortsætte med at gå i skole. Derfor beder jeg Dem om Deres bidrag til dette værdifulde arbejde med at bringe håb til fattige børn i Pakistan.

Samtidig hjælper vi også andre værdigt trængende fattige børn fra ikke-kristne hjem til skolegang. Men vi lægger ikke skjul på, at det specielt er kristne børn, vi har valgt at hjælpe. Det gør vi, fordi det er vort ansvar at hjælpe vore medkristne dér, hvor de er i nød. Vor vision er at hjælpe de forfulgte og bringe evangeliet til alle.

Areem, der nu går i fjerde klasse, og de andre fattige skolebørn har brug for Deres værdifulde hjælp.

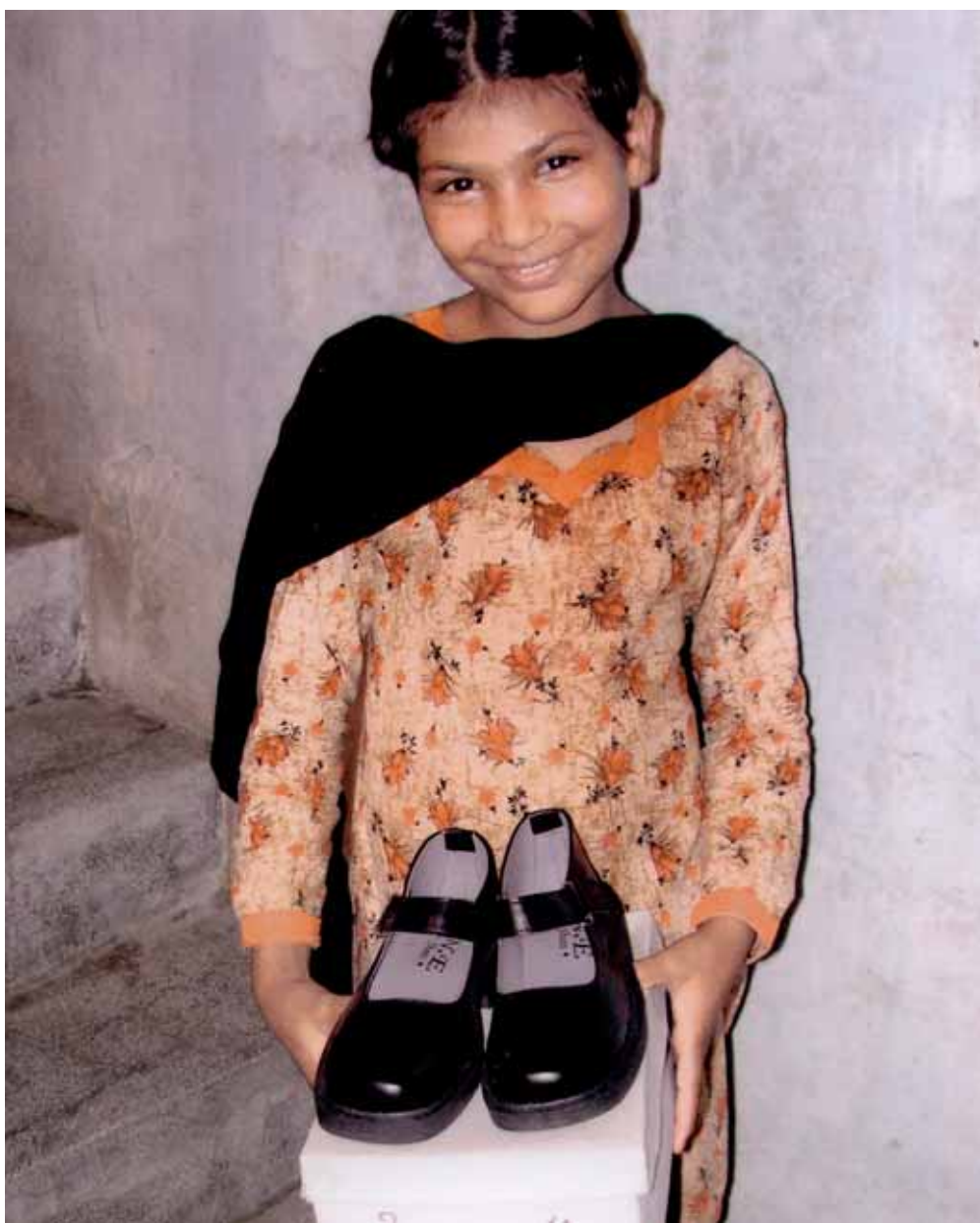
Børnene er ilde stedt, hvis de ikke kommer i skole. De piger, der står uden uddannelse, må ofte arbejde i bedrestillede muslimske hjem. Her risikerer de desværre at blive udnyttet groft. Derfor er det så afgørende, at vi står sammen med børnene og befrier dem fra en håbløs fremtid. De kan med Deres hjælp bringe lys og håb ind i hjertet hos disse børn. Det er nemt at udnytte dem, der ikke kan forsvare sig selv, fordi de er fattige og står uden skolegang. Måske vil De være med til at ændre denne situation til fordel for børnene.

Skolegang vil gøre det vanskeligere at udnytte børnene senere hen i livet. De vil være bedre rustet til et godt arbejde og til at kæmpe mod uretfærdigheden.

På forhånd hjertelig tak for Deres værdifulde gave til børns skolegang i Pakistan.

De varmeste hilsener

Henrik Due Jensen
Projektchef

AF MISSIONSSEKRETÆR
BENJAMIN BACH

Brev fra Nordkorea: En livgivende hjælp til nordkoreanske flygtninge

I 2003 besluttede Dansk Europamission, at vi skulle påbegynde en indsats for de nordkoreanske flygtninge, som er på flugt fra et regime, der stort set ikke tillader andre holdnin-

ger end den kommunistiske. Vi havde særligt fokus på de forfulgte kristne, fordi de i særlig grad rammes af den ondskab, som flourer bag grænserne til det lukkede land.

Vores samarbejdspartner i Sydkorea, Tim Peters, har sendt os denne hilsen:

Denne hjertegribende hilsen fra Tim Peters er med til at understrege vigtigheden af vores arbejde blandt forfulgte kristne. Jeg vil også minde om, at det stadig er muligt at købe små kors lavet af nordkoreanske flygtninge, som sidder i skjul et sted i Kina. De kan rekvireres ved henvendelse til kontoret.

21. august 2006

Som jeg har sagt det mange gange tidligere det sidste par år, skal der lyde en varm tak til Dansk Europamission for den vedvarende hjælp, som har resulteret i, at hundredvis af nordkoreanske flygtninge har fået livgivende assistance både fysisk og åndeligt.

Helping Hands Korea er ved hjælp af sine samarbejdspartnere i stand til netop nu at give hemmeligt ly til nordkoreanere i Kina, som bliver jagtet af de kinesiske myndigheder, der har til formål at sende dem tilbage til Nordkorea, hvor de vil møde fængsling og tortur. Et andet aspekt, som har meget høj prioritet i vores arbejde, er at yde logistisk beskyttelse og vejledning til de flygtninge, som risikerer den største fare og afstraffelse ved at blive sendt til Nordkorea, og som derfor skal smugles ud af Kina.

Selvom vi kun har rundet halvdelen af 2006, har antallet af flygtninge, som vi har hjulpet ud af Nordkorea, allerede oversteget det samlede antal i 2005. Årsagen til det forøgede antal flygtninge kan være, at sygehussystemet mangler selv det mest basale udstyr og derfor ikke kan hjælpe de syge, som må klare sig selv, når de har livstruende sygdomme, og derfor flygter de i håb om at modtage behandling. Andre mennesker flygter pga. deres politiske holdninger, eller fordi de frygter afstraffelse for fejltagelser, som de ikke engang selv var skyld i. Nogle af dem er blevet kristne, enten i Nordkorea eller - som det oftest er tilfældet - i forbindelse med missionsengagerede mennesker i Kina. Det sker, at nogle af de kristne ønsker at tage tilbage til Nordkorea for at evangelisere for deres familier og i de små landsbyer. De risikerer lange fængselsstraffe, tortur og endda henrettelse for denne trosgerning. Men de vælger at adlyde Skriftens ord: Når de forfølger jer i én by, så flygt til den næste (Matthæusevangeliet kap. 10, v. 23)

Da Kina skal være værtsland for De olympiske Lege i 2008, er de kinesiske myndigheder meget opsat på at finde og fjerne alle de nordkoreanske flygtninge, som gemmer sig i grænselandet mellem Kina og Nordkorea. Derfor overvejer vi at smugle så mange flygtninge ud af Kina som muligt, hvis muligheden byder sig, og Herren leder os i denne retning.

På den anden side er det ikke muligt for alle at forlade Kina. Vi vil f.eks. forsætte med at støtte et stort antal flygtninge i de hemmelige skjulesteder, hvor der også er nogle forældreløse børn, hvis mødre er solgt til prostitution i Kina, og hvis fædre er kinesere, som har frasagt sig ansvaret for børnene.

Jeg håber, at denne beskrivelse gør det klart, at midlerne fra Dansk Europamission gør en stor forskel for de nordkoreanske flygtninge. Vi takker jer og vor gode Gud for, at I har fået hjerte for denne sag - at hjælpe nordkoreanere, som befinder sig i en håbløs situation.

Din samarbejdspartner i forsøget på at nå nordkoreanere i nød.
Tim Peters,
Helping Hands Korea.

Hizbollah hjælper ikke de kristne – derfor må vi gøre det. Her følger et brev fra vor samarbejdspartner, Manara Ministries

DE KRISTNE I LIBANON

Kære venner!

Situationen i det sydlige Libanon er rystende. Mange kristne landsbyer ligner i bedste fald spøgelsesbyer. Huse, skoler, bygninger, veje og broer er lukkede og ude af drift til trods for "løfter" og forsøg på genopbygning fra Hizbollahs side. Alt dette omfatter ikke de kristne huse og landsbyer, som ligger spredt ud over den sydlige del af landet. Mange af de landsbyer var tilflugtssteder under krigen og blev derfor udpint af 2000-4000 ekstra indbyggere, og deres lagre blev tømt af indbyggerne i de omkringliggende landsbyer. Agerjorden er blevet brændt, så den aldrig kan bruges igen, og havet er forurenset. Men værre end al den fysiske ødelæggelse er, at håbet om et fredeligt og stabilt Libanon er udslukket, især hos de unge kristne. Højtuddannede og faglært arbejds-

kraft er velkomne i Vesten og i andre arabiske lande, mange af dem har besluttet at flytte for at få en bedre livskvalitet. De historier, som vi hører, er triste og gør en stum.

Men der er også opmuntrende vidnesbyrd om kirker, som hjælper og om mennesker, som giver alt, hvad de ejer, for at hjælpe andre, og om en struktureret indsats for at hjælpe og dække aktuelle behov. Manara Ministries har indtil nu gennem sin egen stab på stedet og sine samarbejdspartnere været i stand til at yde lægehjælp til adskillige mennesker i syden, at hjælpe til køb af nye vandbeholdere til private hjem, at lette arbejdet med at få en ladning lægeudstyr fra England, som blev fløjet til landet med det jordanske luftvåben, bragt fra Amman til Beirut, at yde støtte til en tv-produktion, som giver opmuntring og åndelig omsorg

Vor samarbejdspartner, Issam Ghattas. Han er leder af Manara Ministries i Jordan og er her på besøg i det sønderbombede sydlige Libanon. De kristne i dette område har brug for vor støtte.

HAR BRUG FOR OS

til skønsmæssigt hundredtusinder af seere på kristne satellitkanaler (såsom SAT-7 og Télé Lumière) samt at dække mindre behov her og der.

Behovene er store og overvældende, og derfor har Manara Ministries besluttet at koncentrere indsatsen om følgende fire hovedområder:

- Hjælp til kristne skoler og skoleelever med bogkøb og hjælp til drift af skolerne
- Lægehjælp i form af forsyninger og pengemidler
- Uddeling af bibler og kristen litteratur, så længe der er mulighed for det
- Hjælp til familier i form af fødevarer og andre fysiske ting

Det er ikke nemt at komme frem i Libanons gader, når broer og veje er blevet ødelagt.

Projektet blev påbegyndt under krigen som CEDARS (kristen nødhjælp og genoprettelse af håb til Libanon). Efter våbenhvilen blev arbejdet ændret til en hurtig plan til dækning af behov i forskellige landsbyer og byer over hele Libanon. Vi er nødt til at handle hurtigt, fordi ingen ved, hvor længe vi har, til krigen begynder igen, eller hvornår muligheden for at hjælpe ophører.

Må Herren velsigne dig og bevare dig.

Dansk Europamission vil gerne sende hjælp til de kristne i Libanon via vor samarbejdspartner, Manara Ministries. Vi beder derfor om Deres støtte. Tak.

Ung kristen pakistansk pige undslipper voldelig ægtemand

Kontroversielle islamiske love kritiseret for at opmuntre til vold i hjemmet

En ung kristen kvinde er gået under jorden i Pakistan for at undslippe sin muslimske svigerfamilie, som slog og voldtog hende, fordi hun flygtede fra sit tvangsægteskab og nægtede at praktisere islam. Den 15-årige Asya Khadim blev tilkendt skilsmisse fra sin voldelige muslimske ægtemand i februar og søgte skjul hos en lokal hjælpeorganisation for at undgå repressalier.

Khadims sag sætter fokus på en igangværende national debat om de kontroversielle Hudood-bestemmelser, som nogle siger, opfordrer til vold i hjemmet mod kvinder.

Khadim havde været gift med Tanveer Qadir i næsten 13 måneder, da hendes mor på hendes vegne indgav skilsmissebegæring i januar 2006. "De forsøgte at tvinge mig til at læse Koranen," sagde den kristne pige til Compass. "Min mand slog mig hver dag i to måneder, fordi jeg nægtede at gøre det."

Søn truer mor og søskende til at konvertere til islam

Khadim, hendes mor, fire yngre søskende og en ældre bror, konverterede juridisk til islam i december 2004. På det tidspunkt boede familien i et muslimsk domineret område i byen Wazirabad i Punjab. Khadims ældre bror, Azam Masih, blev gode venner med Qadir. Qadir overbeviste Masih om, at hans familie skulle konvertere til islam. "Azam skældte vores mor ud og slog hende igen og igen, mens han fortalte hende, at hun skulle vælge islam," sagde Khadim. "Så begyndte han at slå mig, og det skræmte min mor, så hun besluttede at konvertere."

Masih ignorerede sin mors protester og arrangerede bryllup mellem sin

søster og Qadir. Han begrundede det med, at det kastede skam over søsteren, at hun som 14-årig stadig boede hjemme. Qadir ansatte en kvinde til at lære sin nye brud at læse Koranen, men den kristne pige nægtede at tage ved lære. "Jeg sagde til hende: 'Jeg er kristen, og jeg ønsker ikke at læse Koranen'" fortalte Khadim. "Efter det slog alle i familien mig og kom med bemærkninger om, at jeg tilhørte de urørliges kaste (de ifølge indisk-pakistansk tradition mest urene, red.)."

Ført bort med kniven på struben

I januar 2006 vendte Khadim tilbage til sin mors hjem i adskillige uger, mens hendes mand var i Dubai på forretningsbesøg. I et forsøg på at hjælpe sin datter ud af det voldelige ægteskab indgav Khadims mor skilsmissebegæring på sin datters vegne til Den islamiske Familiedomstol i byen Kharian.

Familien flyttede derpå 30 km sydpå til Gujranwala, hvor de håbede på at undgå Qadir. Men Qadir fandt hurtigt Khadim efter at være vendt hjem fra Dubai. Bevæbnet med knive tvang han og henved 10 slægtninge sig adgang til Khadims hus og tvang hende med tilbage til Wazirabad, fortalte Khadim Compass.

Khadims mor rapporterede øjeblikkeligt hændelsen til det lokale politi, som stormede Qadirs hus, men ikke havde held til at finde Khadim. De arresterede Qadirs onkel og to sønner. Den nat flyttede Qadir Khadim til sin søsters hjem i en lille landsby nær Jehlum, 50 km nord for Wazirabad. "Han låste mig inde på mit værelse, og så slog og voldtog han mig," sagde Khadim. "Han gav mig besked på at sige, at jeg var muslim, ellers ville han voldtage mig igen."

Qadir holdt sin vrangvillige hustru i fangenskab i Jehlum, idet han lod en ældre kvinde overvåge hende om dagen. Khadim flygtede en eftermiddag, mens hendes vogter lå og sov, og det lykkedes hende at tigge sig til så mange penge, at hun kunne tage en bus tilbage til sin mors hjem.

Fire dage senere, den 22. februar, vandt Khadim skilsmissesagen. Af frygt for yderligere repressalier fra Qadirs familie anbefalede Khadims kristne advokat, Samson Joseph, Khadim at søge hjælp hos organisationen CLAAS (Center for juridisk bistand, rådgivning og forlig). Organisationen har hjulpet med at skjule Khadim og hjulpet hende til en uddannelse i håndarbejde og syning. Khadims mor og yngre søskende er også flyttet til en hemmelig adresse. "Vi er bange for, at Khadims mands familie vil kunne finde på at skade de yngre søskende, hvis de finder dem," fortalte en CLAAS-ansat Compass.

Selv om Khadim og hendes familie er vendt tilbage til kristendommen, forbliver de juridisk set muslimer. "Der er ikke nogen lovhjemmel i forfatningen [den pakistanske] for konvertitter til islam til at vende tilbage til deres [oprindelige] tro," fortalte advokat Joseph Compass fra Gujranwala. Joseph sagde, at Khadims familie var blevet tvunget til at skjule sig, fordi der var fare for deres liv, hvis det blev kendt, at de var konverteret fra islam til kristendommen.

Fortsættes næste side

Den 15-årige kristne pige Asya Khadim, som er blevet tilkendt skilsmisse fra sin voldelige ægtemand.

Ung kristen pakistansk pige undslipper voldelig ægtemand

Fortsat fra forrige side

Selvransagelse i det pakistanske samfund

Oplevelsen af vold i hjemmet kender flertallet af de pakistanske kvinder fra deres eget liv. Hele 70 procent af de pakistanske kvinder lever med vold i hjemmet, beredtede Pakistans Fredsråd i marts. "Slag, forbrændinger, lemlæstelser og tortur var blandt mishandlingsmetoderne," beredtede Pakistans Menneskeretskommission i sin seneste årsberetning. "Jeg er bange for at opgive tal her, men [antallet af kvinder, som lider under vold i hjemmet] er stort, enormt," fortalte den førende advokat og menneskeretsforkæmper, Asma Jahangir, til Compass.

Pakistansk lovgivning forpurrer ofte forsøg fra voldsramte kvinder på at søge retfærdighed over for dem, der

har overfaldet dem, har undersøgelser vist. Mindst 50 procent af de kvinder, som anmelder voldtægt, fængsles iht. Hudood-bestemmelserne, beredtede Pakistans Fredsråd.

De kontroversielle islamiske love forbyder udenomsægteskabelig sex og kræver, at kvinder skaffer fire muslimske mandlige vidner til at bevise voldtægtspåstanden. "En kvinde, som var blevet voldtaget og beskyldte sin voldtægtsforbyder, åbnede op for selv at blive beskyldt for ægteskabsbrud," fortalte kvinderechtsforkæmper Hina Jilani til avisen Daily Times i sidste uge. "Overraskende nok er antallet af kvinder i fængsler steget siden Hudood-bestemmelserne blev vedtaget."

Tv-debatter om Hudood-bestemmelserne i juni medførte dyb selvransagelse på alle niveauer i det pakistan-

ske samfund. Mange muslimer har anfægtet påstande om, at lovene er baseret på sharia, islamisk lovgivning. Men tilhængere af den hårde linje fra Pakistans Muslim Alliance, bestående af seks politiske partier, har sagt, at hvem som helst, der modsætter sig Hudood-bestemmelserne, modsætter sig Koranen.

Midt under den nationale debat udsendte præsident Pervez Musharraf den 7. juli en erklæring, som tillod alle fængslede kvinder, bortset fra dem, som var sigtet for terrorisme og mord, at opnå kaution. Musharraf præciserede for to dage siden, at regeringen ville ændre de kontroversielle love og slukkede dermed håbet hos menneskeretsgrupper om, at Hudood-bestemmelserne ville blive helt ophævet.

(Kilde: Compass Direct News)

TEGNING AF GAVEBREV!

Jeg ønsker, at gavebrevet skal lyde på et fast beløb på kr. _____ årligt.

Eller: Jeg ønsker, at gavebrevet skal lyde på en procentsats på ____ % af følgende (sæt kryds):

Bruttoindkomst indeværende år Bruttoindkomst foregående år

A-indkomst indeværende år A-indkomst foregående år

Nettoløn indeværende år Nettoløn foregående år

Andet _____

Jeg ønsker, at gavebrevet skal lyde på 10 år og herefter ophøre eller gentegnes

Eller: Jeg ønsker, at gavebrevet skal lyde på ubestemt tid, men være opsigeligt med ét års varsel efter 10 år

Jeg vil gerne kontaktes på følgende telefonnummer: _____ vedrørende gavebrevsordningen

Dato: _____

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr. og by: _____

E-mail: _____

Hvem tilhører det hellige land?

Temaet Israel og Mellemøsten står med rette højt på den internationale dagsorden. Den kristne verden har en særlig forpligtelse til i dette forhold at se klarere end andre. Israels land er også for os "det hellige land". Spørgsmålet er: Hvem tilhører det hellige land?

Herom har DEs grundlægger, H.K. Neerskov, skrevet en lille, højaktuel bog, "Israel og palæstinenserne. Evalueret religiøst, politisk og historisk." Som det fremgår af titlen, anskuer han problemet religiøst, politisk og historisk. Hans hensigt er at afsløre fordrejninger og direkte løgne, som ikke mindst araberne og dermed muslimerne har bragt ind i debatten.

Bogen fører sin skildring helt frem til foråret 2006 og det nylige valg, der bragte flertal til Hamas. Forfatteren lægger ikke skjul på, at han har fremlagt en israelvenlig skildring af forholdene.

H.K. Neerskov har med "Israel og palæstinenserne" på få sider formidlet et væld af oplysninger og vurderinger. Der er tale om et aktuelt, inspireret og klarsynet indlæg i Mellemøsten-debatten, som fortjener at få mange læsere. Atter en meget nødvendig bog fra Neerskovs hånd.

Bent Honoré

H.K. NEERSKOV: "ISRAEL OG PALÆSTINENSERNE. EVALUERET RELIGIØST, POLITISK OG HISTORISK." 96 SIDER, KR. 128,- INKL. MOMS. DOXA FORLAGET, POSTBOKS 161, 2870 DYSSEGÅRD. TLF. 39661933.

Ønsker De vort bedebrev?

Det omhandler mennesker, der lider under forfølgelse for deres kristne tro rundt om i verden. De har brug for vor opmærksomhed og forbøn.

Bedebrevet kan fås ved at skrive til daneu@daneu.dk eller ringe på tlf. 44 44 13 13.

De kan også skrive til Dansk Europamission, Postboks 60, 2880 Bagsværd.

Evt. meddelelser vedr. betalingen kan kun anføres i dette felt

Beløbsmodtagers kontonummer og betegnelse

Beløbsmodtagers kontonummer og betegnelse

808-2200

**Dansk
Europamission**Postboks 60 · DK-2880 Bagsværd
Tlf. 4444 1313 · Fax 4444 1300
Giro 808 2200

808-2200

**Dansk
Europamission**Postboks 60 · DK-2880 Bagsværd
Tlf. 4444 1313 · Fax 4444 1300
Giro 808 2200

Underskrift ved overførsel fra konto

Post Danmarks kvittering

 JA, jeg ønsker at støtte de kristne i Libanon 100 kr. 250 kr. Andet: kr.Andet formål: *Deres hjælp kan også indsættes på reg.nr. 3140, konto 000808 2200*

Kroner

Øre

Oktober blad 2006

Betalingsdato eller Betales nu

Gebyr for indbetaling betales kontant

Kroner

Øre

Til maskinel aflæsning – Undgå venligst at skrive i nedenstående felt

Dag Måned År Sæt X
4030S (11.00) BG 893-18200

Checks og lignende accepteres under forbehold af at BG Bank modtager betalingen. Ved kontant betaling på posthus med terminal er det udelukkende posthusets kvitteringstryk der er bevis for hvilket beløb der er indbetalt.

+01<

+8082200<

Udgiveradresseret Maskinel Magasinpost, ID-nr. 48263

Afsender:
PortoService
Hjulumagervej 13
9490 Pandrup

Returneres ved varig adresseændring

**Deres hjælp
er afgørende...
Mange tak****TILMELDINGSBLANKET TIL PBS**Navn Adresse Postnr. By Bankens navn Reg.nr. Kontonr. CPR-nr. - Beløb til overførsel kr. Fra dato Hver måned Hvert kvartal Hvert halve år Hvert år Støtten skal gå til Dansk Europamission Støtten skal gå til projekt Ønsker ikke takkebrev Ønsker årskvittering tilsendtDato og underskrift *Hvis De ønsker at undgå kø og gebyr,
kan De lave en PBS-ordning
med Dansk Europamission.
Udfyld venligst tilmeldingsblanket
og send den til:*Dansk Europamission
Postboks 60
2880 Bagsværd
E-mail: daneu@daneu.dk
Tlf. 4444 1313
Fax 4444 1300